

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת נשא

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

מסירות נפש

בפרשתנו התורה מספרת על יום הקמת המשכן, כמו שנאמר: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם" (במדבר ז, א). מיד לאחר שהקים משה רבנו את המשכן, ניגשו אליו מרצונם הטוב שניים עשר נשיאי השבטים וביקשו את רשותו להביא קרבן מיוחד לחנוך בו את המזבח. משה רבנו לא יכל להסכים לכך על דעת עצמו, וביקש את רשותו של הקב"ה לכך, והורה לו הקב"ה לקבל מהם את קרבנם, אך שלא כולם יקריבו את קרבנם ביום הראשון להקמת המשכן, אלא בכל יום יקריב נשיא אחד. בסדר הקרבת קרבנותיהם של הנשיאים יש להתבונן בדבר מה: ביום השני התכבד להקריב את קרבנו נתנאל בן צוער - נשיא שבט יששכר. ולכאורה צריך להבין: הלא לפי סדר לידת השבטים יששכר נולד תשיעי, שהרי לפניו נולדו ראובן, שמעון, לוי, יהודה, דן, נפתלי, גד ואשר, ורק אחר כך נולד הוא. מדוע, אם כן, זכה נשיא שבט יששכר להקריב את קרבנו כבר ביום השני?

שאלה זו נשאלה על ידי חז"ל במדרש, ומתרצים על כך חז"ל: "מפני שהיה בן תורה". וכן מבואר במדרש שבני שבט יששכר אהבו את התורה יותר מכל השבטים, והיו מטים את שכמם לסבול את עול התורה, ובכל פעם שההלכה לא היתה ברורה לחכמי ישראל, היו שואלים אותה לבני שבט יששכר והם היו מבארים אותה להם. ומפני שיששכר ובני שבטו אחריו היו עמלים בתורה, לכן כובד נשיא שבטם להקריב את קרבנו כבר ביום השני, ולא הוצרך להמתין עד היום התשיעי. אלא שעדיין צריכים אנו להבין: אם מפני התורה של שבט יששכר הוקדם קרבנם ליום השני, מדוע לא הוקדם קרבנם להקריב כבר ביום הראשון?

ומיישב הצמח צדק זיע"א: לשבט יששכר היתה אמנם המעלה הגדולה של עמל התורה, ולכן הוקדמו ליום השני, אך מעלת מסירות הנפש שהיתה לנשיא שבט יהודה, נחשון בן עמינדב, הרבה יותר גבוהה ממעלת עמל התורה של בני שבט יששכר. לכן הוא כובד להקריב כבר ביום הראשון. נמצאת אומר שאין דבר נעלה יותר ממסירות נפש. לפיכך כשמגיעים לפני הקב"ה שני אנשים: אחד שכל כולו עמל התורה, ואחד שכל כולו מסירות נפש על קיום רצון הבורא - מעלתו של בעל מסירות הנפש הרבה יותר גבוהה, וממילא גם שכרו הרבה יותר גדול. וגם בלימוד התורה עצמו - מעלתו של הלומד תורה במסירות נפש על אף שהוא עובר קשיים רבים ויסורים מרים של דוחק הפרנסה, חולשת הגוף, צער גידול בנים וכדומה, נעלית לאין ערוך מזו של מי שלומד תורה ללא שום קושי, פרנסתו מצויה לו בריווח ואין לו שום טרדה ודאגה, כמו שאמרו חז"ל (אבות דר"נ פרק ג'): "שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח".

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ומקרבם לתורה

מי שזוכה לקרב יהודי וללמד אותו תורה, יתקיים בו מה שאמרו חז"ל (ב"מ פ"ה ע"א) שכל המלמד את בן עם הארץ תורה, אפילו הקב"ה גוזר גזירה - מבטלה בשבילו, שנאמר "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה" (ירמיהו ט"ו). אם יבוא האיש הזה ויגיד 'רבנונו של עולם, הגזירה הזאת לא נראית לי, בבקשה תבטל אותה', מיד באותו רגע היא תבטל! שנאמר "כפי תהיה", ממש כמו פיו של ה' שכל מה שהוא גוזר מיד מתקיים. אבל צריך לדעת כיצד מקרבים, את מי מקרבים וכמה מקרבים. אם ח"ו תתערב בעבודתך איזה נגיעה אישית, כגון שיש לך איזה מחשבה לקרב את פלוני כדי שתוכל להרוויח ממנו משהו, דע לך שלא רק שלא תצליח לקרב אותו, אלא גם בסופו של דבר הוא ירגיש בכוונותיך ויבעט בך בכל הכח, ויכול להיות שהוא יברח מהתורה לגמרי, כי הוא יחשוב שהתורה היא מקור של ניצול. אבל כשאתה מקרב אותו באהבה ודאגה אמיתית ונותן לו להרגיש שהוא הכי חשוב אצל ה', הוא לא יניח את התורה לעולמי עד. אתה צריך רק להסתכל עליו בעין טובה ולראות מה אתה יכול לעשות למענו כדי שהשגחת ה' לא תסור מעליו. יום אחד הוא למד על קדושת התפילין, יום אחד הוא למד הלכות טהרת המשפחה, יום אחד הוא שמע על מעלת וחשיבות קדושת הלשון, וכך בכל פעם הוא לקח מהשיעור איזה מסר וקיים אותו בכל כוחו, בזה אתה הופך אותו לכלי ראוי להשראת השכינה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:19	ר"ת 20:21	19:30	ירושלים
21:16	ר"ת 20:20	19:29	תל אביב
21:20	ר"ת 20:24	19:32	חיפה
21:16	ר"ת 20:20	19:29	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

'לוחם' בזכות הרב

אצל מורינו הרב זכינו וראינו רוח הקודש של ממש. שבנו הקטן הגיע לגיל שלש הלכנו לעשות לו כנהוג את התספורת הראשונה - חלאקה בישיבת "רב פעלים קול רינה" אצל מורינו ורבינו הרב יורם אברג'ל. הבן שלי הגדול יותר שמאוד רצה להתקבל ליחידה מובחרת בצה"ל אבל בגלל שלא היו לו נתונים מספיק טובים היה לנו ולו חשש גדול שיהיה לו פרופיל נמוך ולכן לא יקבלו אותו ליחידה שבה הוא מאד רוצה לשרת, הבן שלי רצה לנצל את ההזדמנות שאנחנו נמצאים אצל מורינו הרב כדי לבקש ממורינו הרב ברכה שיתקבל ליחידה בה הוא חפץ לשרת. בהתרגשות רבה המתין בני לתורו כדי לקבל ברכה מהרב.

כשהגיע תורו של בני הוא רק הספיק להתקרב אל הרב, ועדיין לא הספיק לומר לרב מה רצונו ולשם מה הגיע. ומיד פונה אליו הרב ואמר לו. התקבלת!!!

בני ההמום ניסה לפתוח את פיו כדי לבקש ברכה להשיג את חלומו. והרב שוב פונה אליו ואומר לו בנעימות ובחיוך גדול: אמרתי לך כבר. התקבלת!

בזמן שבני היה אצל הרב אני חיכיתי מחוץ לישיבתו של הרב מחכה לשמוע מה יאמר הרב לבני, והנה אני רואה את בני יוצא מפתח הכולל ומגיע אלי בריצה. עם חיוך מאוזן לאוזן. מחבק אותי ואומר לי הרב קבע סופית התקבלתי ליחידה.

ואכן כך היה. היום בני כבר קצין בצבא, ממשיך לעשות חיל. הי"ו.

שואל ומשיב

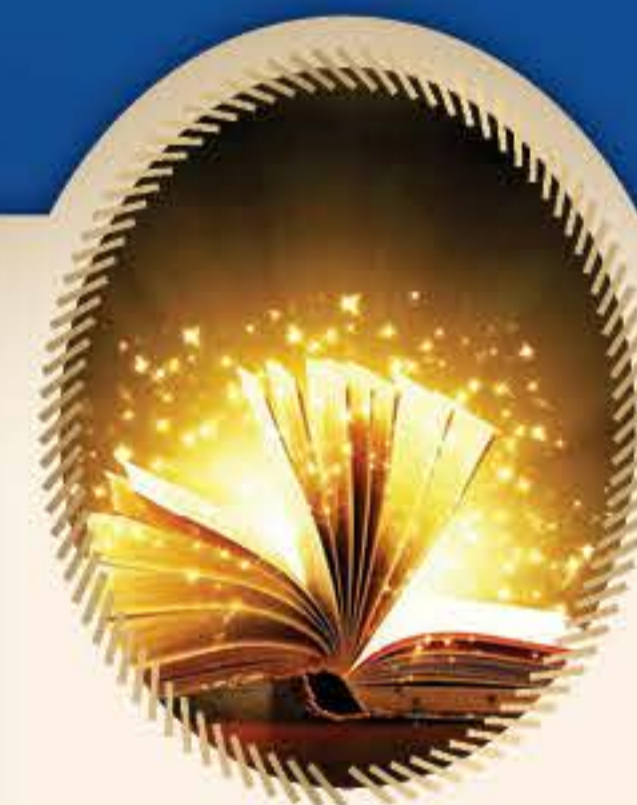
הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

הלכות בציעת הפת

שאלה: האם יש ענין מסויים לאכול כזית מחתיכת ה"המוציא" בתחילה בלי שום סלט? תשובה: מותר לכתחילה לאכול את חתיכת ההמוציא גם על סלטים, ואף מצוה גדולה יש בזה משום עונג שבת, ואין שום ענין בעולם לאכול את חתיכת ההמוציא לבדה, ולא הוצרכתי לכתוב זה אלא מפני כמה אנשים שהתערבב להם מצות אכילת מצה בליל הסדר עם בציעת הפת, וחשבו שכשם שמצוה לאכול כזית מצה בליל הסדר בלי שום סלט, כך מצוה גם בבציעת הפת, וזה אינו נכון כלל ועיקר, משום שבליל הסדר יש מצוה לטעום טעם מצה, ואם יצרף עם המצה גם סלטים הרי טעם המצה יתבטל מחמת טעמם של הסלטים, אבל באכילת פת בשבת אין צריך לטעום טעם פת בהכרח, ולכן מותר לכתחילה לטבל את הפת בסלטים. אלא שצריך כל אדם לשים לב שיאכל כזית לחם (כעשרים ושבע גרם) בתוך כדי אכילת פרס (כמו שבע דקות וחצי), ובדרך כלל בתוך כדי רגעים אחדים מתחילת הסעודה אכל האדם כזית, ולכן אין לחוש, ולכתחילה טוב לאכול לכל הפחות כביצה פת, דהיינו כחמישים וארבע גרם שהוא שיעור פעמיים כזית.

שאלה: מי שהוא שבע, האם יכול לקיים מצוות סעודת שבת בלי לאכול לחם?

תשובה: סעודות שבת כולם, צריך האדם לאכול בהם לחם, ואינו יכול לקיים סעודות שבת מבלי אכילת פת לחם. ויש מקילים בסעודה שלישית שבשעת הדחק יכול לעשותה בעוגות או בפירות, ואין לסמוך על זה זולתי בשעת הדחק ממש, שעל דרך הסוד ישנה הארה גדולה ביותר בשלושת סעודות שבת, וגדולי החכמים השתבחו במידה יקרה זו, שמעולם לא ביטלו מצוות שלוש סעודות בשבת, ועל דרך הסוד סעודה שלישית היא הגבוהה ביותר מכל הסעודות שהיא שעת 'רעוא דרעוין', ואילו היו יודעים אנשים את ערכה לא היו מבטלים אותה תמורת כל הון שבעולם. ודע, שגם בסעודה שלישית צריך לברך על שתי חלות, ואותם שנהגו בסעודה שלישית לברך רק על חלה אחת, נכון שיחזרו למנהג קודש ישראל עם הקודש לבצוע על לחם משנה גם בסעודה שלישית.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הנח את ה"רבנות"

כשבא רבי שמעון מירוסלב לרבי משה לייב מסאסוב נכנס עימו לחדרו ואמר: שלום עליכם רבי ומורי.

החזיר לו רבי משה לייב: הנח את ה"רבי" ובוא עימי. יצא רבי משה לייב, ורבי שמעון בעקבותיו. שרכו רגליהם והלכו לקצה העיר, ושם ליד ערמה גדולה של תבן, סידר רבי משה לייב חבילה גדולה של קש, חציה העמיס על שכמו וחציה העמיס על שכמו של רבי שמעון, חזרו לביתו של רבי משה לייב ושם מילאו שקים בתבן ושוב העמיסו את ה"מזרן" לביתה של יולדת עניה, רבי משה לייב נכנס לחדרה, סידר מיטה מוצעת ליולדת, ויצא מהחדר בפנים שוחקות.

וכעת פנה למלווהו ואמר לו "שלום עליכם רבי שמעון..."

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

רבי יהודה בן עטר - י"ט סיון

יום אחד בלכתו מבית המדרש לסעוד בביתו עבר ר' יהודה על יד חנותו של יהודי מוכר פחמים. המוכר גם רצה ללכת לביתו לסעוד והיה קשה עליו לסגור החנות, כי סמוך לדלתות החנות היו מונחים שקים עם פחמים, וכדי לנעול הדלתות היה צריך לטרוח מאד. וכשראה את הצדיק עובר על פתח חנותו פנה אליו בתמימות: "רבי עשה חסד ועמוד כאן ואלך לביתי לאכול, כי רעב אנוכי". ר' יהודה הסכים בשמחה וילך האיש לביתו והרב נשאר לעמוד לפני החנות וללמוד. והנה הרב רבי יעקב בן צור עבר על פתח החנות וראה את ר' יהודה עומד לפני חנות הפחמי. שאל היעב"ץ: "מה עושה רבי פה?". שחק הרב וענה: "בעל החנות הזאת זיכני במצות גמ"ח לעמוד פה ולשמור על חנותו". כששמע זאת היעב"ץ קצף ואמר: "עד כדי כך העיז פניו סכל זה?". ענה ר' יהודה: "חס ושלום, לא סכל אלא תמים, ובתמימותו נתפרש לי מה שכתוב בירושלמי (כתובות פ"ב ה"ג) על רבי יהודה הנשיא שאמר ברוב ענוותנותו "כל מה דיימר לי בר נש אנא עביד". מה שלא הבנתי דבריו עד כה כי אם אומר לו אדם שילוהו או יתן לו מתן צדקה אין בזה רבותא, כי עשיר מופלג היה ומחוייב מצד הדין להלוות ולתת צדקה, ואם יבקש ממנו אדם לדבר אל המלך או השלטון גם זה מחוייב לעשות באשר הדבר בכוחו, ואם לשים שלום בין איש לאשתו או בין איש לרעהו גם זו חובה, ואם יזמינו לבוא לסעודת מצוה גם בזה יש מצוה. אם כן, מה היתה כוונת רבנו הקדוש?!, ועתה נתפרש לי העניין, כי רבנו הקדוש התכוון לכגון זה לשמור על חנותו של פחמי. ואם כן, אם רבנו הקדוש רבן של כל ישראל היה עושה כדבר הזה, קל וחומר אני שאעשה כהנה וכהנה..."

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

קדושת הבית

"דַּבֵּר אֶל פְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָתְךָ אֱלֹהִים אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ וּמַעֲלָה בּוֹ מַעַל" אמרו חז"ל שהפסוק לפני כן דיבר על כך שמביאים את מעשר היבול של התבואה לכהן, ומיד אחרי זה התורה מדברת על אדם שבא אל הכהן בגלל שחושד באשתו, וביארו חז"ל, שהקשר בין שני הדברים, שאם האדם לא בא להביא את התרומות והמעשרות שלו לכהן, הוא יצטרך חלילה לבוא אל הכהן בנסיבות אחרות. והקשה התורה תמימה, מה השייכות בין שני הדברים, ולמה בגלל הנהגת האיש הזה שלא נתן את המעשרות, זה יגרום לאשתו לחטוא ח"ו? ותירץ הרב, שהקשר בין שני הדברים משום שכיון שהאיש הזה הוא קמצן ורע עין, מסתמא הוא מתנהג גם בבית עם אשתו בקמצנות גדולה, היא יודעת מחסור, ועל ידי זה חס ושלום היא תוכל 'לשטות' מעליו. עד כאן דבריו. וזכור לטוב אדוני אבי עטרת ראשי רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שהרבה להסביר בדרשותיו ובספריו, כמה כל אדם צריך לנהוג כבוד אמיתי באשתו, שזיכה אותו ה' יתברך להקים איתה את ביתם בקדושה ויראת שמים טהורה, ועד כמה ברכה הוא גורם לעצמו, וכמו כן בזכות זה יוכל לזכות לעשירות מופלגה. וגם אם לא יהיה עשיר ממש, בכל זאת תהיה לו ברכה מרובה מאד בכסף, וכל מה שיצטרך יהיה לו בריווח ושמחה, בחסדיו יתברך. ועוד תירץ הרב, שיש לומר על פי דברי הגמרא הקדושה, במסכת סוטה (דף ב' ע"א), אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו, ופירש רש"י, "צנועה לצדיק, ופרוצה לרשע", ואם כן, לאיש כזה ראויה אשתו לו. וכתב הרב, שבזה יתבאר מה שאמרו בגמרא הקדושה מסכת סוטה שם, כשהיה ריש לקיש פותח במסכת סוטה, היה אומר, אין מזווגין לאדם אשה אלא לפי מעשיו, ולא מובן, למה דרש את הדרשה הזו דוקא כאשר היה פותח בפרשה סוטה? ולפי מה שהתבאר בסייעתא דשמיא יש לומר, שכאשר פתח בפרשה היה קשה לו, למה נסמכה פרשה סוטה לפרשת תרומות ומעשרות, וידע את הדרשה שמי שאינו נותן תרומה ומעשר מיבול השדה לכהן, בסופו של דבר, הוא נצרך לכהן על ידי אשתו. והיה קשה לו למה תתחייב אותה אשה שהיא תחטא בגלל מעשיו שלו, ועל זה אמר "אין מזווגין לו לאדם אשה, אלא לפי מעשיו, וראויה היא לו", וכמבואר. ומכאן ישמע חכם ויסף לקח, כמה חשוב להרבות שלום ושמחה, בבית, ולהרבות קדושה אמיתית, ולהשתדל לחזק את השני בקדושה ואהבת ה' יתברך, ולהרחיק מהבית כל דבר לא טוב, והכל יעשה בדרכי נועם ובשמחה, וה' יתברך לא ימנע טוב להולכים בתמים.

ברכת הצדיק פרק ג'

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

לעולם אל תוותר על הקשר המסור
בינך לבין הורייך, וזכור שאתה צריך
להיות מסור להם עד יומך האחרון.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת הודיה ומוריה בנות שרה
אפרת עליה.

לרפואת גבריאל בן מלכה
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ חיים בן מיכל ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
י"מ א"ת

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000